

Sākšu ar paldies, par visu, ko darāt, lai kaut nedaudz apturētu haosa izplatīšanos. Paldies! Jautājums. Manā dzīvē ir ļoti daudz haosa, sākot ar dzimšanu, varbūt pat pirms-neesmu gribēta. Bet tā gribas visu šeit sakārtot, gribas sakārtotas, harmoniskas attiecības, mieru, bet visu laiku nonāku konfliktos. Ticības dēļ it īpaši un tā dēļ, ka nepieņemu konkrētus rituālus. Dievs manī ir miers, nepiesaistu sevi pie kaut kādiem mantiskiem egrogoriem, par ko saņemu nosodījumu. Uz manis kliez, bet es mierīgi stāstu savu pārlicību, par ko "ticīgie" oponenti vēl vairāk sadusmojas un sāk lādēt, ka nu tik dabūšot kādreiz "no Dieva". Sanāk, ka vēloties mieru, tomēr kaut kādā ziņā to jaucu? Kāpēc sarunās par ticību, cilvēkiem sākas trauksme? Man nav tuvu draugu, jo nespēju piederēt nevienai ticīgo kopienai šā iemesla dēļ - es ieraugu haosu to cilvēku galvās, ieraugu to Kāpēc viņi tur ir, viņi nevis kārtoti, bet bēg no kaut kā. Bet man gribas kārtot, ko lai mācos no šādām situācijām? Varbūt arī man kādreiz "uzsist dūri uz galda"?

Svētā Pūka mierā.

Labdien!

Ķīnā slēptā veidā piekopj Pūka kultu. Slēptā tāpēc, ka ar to neuzbāžas citiem. Ķīnieši netaisās "sakārtot pasauli". Ķīnieši sakārto savu Ķīnu un Ķīnas dzīvi, kas prasa arī apkārtējās vides piemērošanu Ķīnas vajadzībām – Ķīna izmanto apkārtesošos resursus.

Ķīnā saka: "Kad izej cīņā ar Pūkiem, tad sakauj Pūki sevi – visi citi atkāpsies paši."

"Sakārtot pasauli ap sevi, būt harmoniskās attiecībās, iegūt mieru" – tas nozīmē sakārtot pasauli pēc savas kārtības parauga, būt kopā ar tādiem pašiem kāds esi pats, būt sadarbības stāvoklī. Tātad vispirms tāds pasaules kārtības modelis – stingri, diktatoriski kārtības noteikumi jāpieņem, jāievieš sevī un tajos jādzīvo sava ikdienas dzīvē.

Pretēji mūsdienu plāpāšanai pasaulē visur ir stingri noteikumi, pieredze un tikai viens attiecību veids – diktatūra. Saules sistēmā debesķermeņu attiecības pakļaujas Saules uzturētiem Dabas Likumiem – Dabas Likumu diktatūrai. Uz mūsu planētas neapšaubāmu Augstāko pasaulu diktatūru rupjās matērijas (*minerālās un bioloģiskās*) dzīves līmenī realizē "četri valdnieki", "četrus debespušu Faraoni", "četri apokalipses jātnieki" utt. – četri radošie spēki – elektrība, siltums, mitrums un gaisma, kas Cilvēka apziņā darbojas kā Pienākums, Tiesības, Atbildība un Brīvība. Šo elementu stingri noteiktā proporcionālā sadarbības mijiedarbība rada visu esošo. Esošajā nav nekāds "brīvdomības", bet ir tikai stingra pakļaušanās šo spēku darbībai. Viss ir **iekārtots un sakārtots tikai tā, kā tas var būt sakārtots. Neatbilstošā tuvināšana rada sabrukumu.**

Tāpēc man ir jautājums Tev:

- Vai Tevī viss ir tādā kārtībā, kādā tur ir jābūt?
- Vai Tu šo kārtību ievēro, vai arī tur ir tā, kā Tev pašai patīk – sava kārtība – pa gabaliņam no visa pašai patīkamā?
- Varbūt, ka šie "pašai patīkamā gabaliņi" ir dziļā savstarpējā disonansē?
- Vai Tu, kā savas kārtības diktators, pakļaujies kādas citas augstākas kārtības diktatūrai?
- Vai Tavā apziņā Pienākums, Tiesības, Atbildība un Brīvība ir stingrā atbilstībā Tavai dzimuma, vecuma, spēju un sabiedrisko attiecību lomai?

Tev apkārtesošajam lietu stāvoklim - "kārtībai" ir savi cēloņi, ceļi un to rezultāti. Kā pareizais, tā arī nepareizais ir reiz sācies, attīstījies un tam ir jābeidzas tā dabiskajā galā. "Katrs ceļš sākas ar pirmo soli – pirmais solis liks noiet visu ceļu līdz tā galam". Reiz nepareizi sāktajam ir dabiskais gals paša radītajās kroplībās – kroplajā kārtībā. **"Sakārtot**

bojā esošo kroplību” ir traucēt radošās kārtības darbībai. Mirējus aicināt uz organismu stiprinošām procedūrām ir noziedzīga – kārtību graužoša darbība.

Katra sabiedrība, ģimene vai draugu kopa dzīvo savā kārtībā – sava spēku samērā un “vecuma grupā”. Katrai ir savi mērķi, kurus tā sasniedz tik ātri, pilnīgi un harmoniski, cik tā ir saliedēta un cik iekļaujas apkārtējās vides stāvoklī, cik var izmantot resursus. Ja kāds grib iegūt labu burkānu ražu, tad tam ir jāsaprot, ka šajā laukā būs jārada monolīta – vienprātīga burkānu populācija – būs jāķeras pie represijām un jāizravē visas brīvdomības – citas augu formas. Tad vienā gadā varēs ievākt paredzētās 100 tonnas. Ja to nedarīs, tad ievāks tikai kādas 5-6 vai 10, bet ja zemes nomas līgums ir tikai uz 1 gadu un vajag 100, tad skaidrs, ka būs jāķeras pie nežēlīgām represijām. **Laiks ir nežēlīgs diktators.** Katram sasniegumam ir ļoti šauras kvalitātes robežas – **pilnība ir nežēlīgs diktators.** “Kaut kā dzīvotājs” vienmēr būs nemierā ar pilnības meklētāju un tādu visur apkaros – tas būs viņa “nelaimju cēlonis” un ienaidnieks.

Par visu ir jāmaksā. Nobrauktu opelīti var nopirkt par tāda opelīša cenu. Modernāko mercedesu pārķ par mercedesa augstāko cenu. Ar izdevumiem – “zaudējumiem” ir jāreķinās – tie ir jāpieņem kā neizbēgama maksa. Tam, kurš negrib šķirties no mercedesa iegūšanai paredzētā, jāmaksā ar to, ka viņš ceļo vecā nolietotā opelītī. Tas, kurš pārķ mercedesu, maksā ar tālākajiem izdevumiem tā uzturēšanai.

Tā tauta, kura ir ar mieru būt par kājslauķi citām, maksā ar labākā kunga un investoru meklējumiem, viesu māju un eksporta vairošanu, lūko kā iekļauties “konkurenci stiprinošā tirgū” - krodzinieka uzraudzībā prostituēti konkurē ar citām prostitūtām – pārdodas tam, kurš maksā - korumpējas.

Tā tauta, kura grib būt neatkarīga un piederēt pati sev, par to maksā neatkarības cenu un par neatkarības cenu savu neatkarību sargā.

- **Viena kārtība prostitūtu vidē un krogā.**
- **Cita kārtība neatkarīgām tautām.**
- **Neatkarīgas tautas ar prostitūtām nesatiekas, attiecības nemeklē un nekādās darīšanās neielaižas.**

Neatkarīgas tautas prostitūtām savu kārtību neatklāj – godīgas sievietes kārtība neder prostitūtai, tāpēc tādai “pieredzes apmaiņai” nav nekādas vajadzības. **Kārtība godīgu sieviešu un prostitūtu attiecībās ir tāda, ka godīgām sievietēm nav nekādu attiecību ar prostitūtām, nav nekādu sarunu, nav nekādas kopdzīves. Godīgas sievietes klātbūtne prostitūtu vidē ir prostitūtu vides kārtības graušana.** Prostituētas tautas vienmēr apvienosies neatkarīgas tautas tīrības apkarošanai un novešanai netiklībā līdz savai prostitūtu dzīvei. **Mirstošas tautas un sabiedrības mirst savā pagrimumā.** Tā ir Dabiskās Kārtības norma. Mirstošo aicināšana uz pievēršanos radošai kārtībai ir pretošanās Dabiskās Kārtības normai un nekārtības radīšana.

Tur, kur notiek saliedēšanās izaugsmē, tur represijas ir vērstas uz pilnības diktatūru un tur pilnības nesējs “sit dūri galdā”, kā Kristus – “ne mieru, bet cīņu esmu nācis nest.”

Tur, kur notiek saliedēšanās pagrimumā, tur represijas ir vērstas uz netikuma izplatīšanas diktatūru un tur “radošās kārtības traukam” kārtības uzturēšana ir klusēšana.

Reliģija ir Cilvēka (*uz divkājiem tā neattiecas*) apziņas, dzīves filosofisko pamatu (*zināšanu*) un dzīvesveida trīsvienība. Neviens normāls Cilvēks nevar zināt vienu, darīt citu un būt iekšējā neatbilstībā tam, ko zina un dara. Ja kāds tā veģetē, tad tam ir kropla apziņa, nepilnīgas zināšanas un pretdabisks dzīvesveids.

Katra Cilvēka iekšējā Sapratne meklē sev piemērotu izpausmi apziņā. Pilnvērtīga Filosofija un Zināšanas Sapratnei dod pilnvērtīgu apziņas dzīvi – tad Sapratne Gudrībai var veidot atbilstošus tēlus, spējas un intereses – veidot sev atbilstošu dzīvesveidu. Melīga

pseudofilozofija, maldīgas ziņas nedod pilnvērtīgus tēlus Gudrībai – veido kroplu apziņu un dzīvesveidu.

Katra Cilvēka Saprātne meklē sev piemērotu Reliģiju – Filosofiju un dzīvesveidu. Izklāstīt tai svešus uzskatus nozīmē censties panākt, lai mainās pats Cilvēks - viņa Saprātne, Doms daba un Gudrība. Tas nozīmē darīt tā, lai viņš nebūtu tas, kas **viņš dabiski ir** savā vēsturiskajā attīstības ceļā. Tas nozīmē saraut likumīgo kārtību.

Tāpēc ar bruņurupuci nerunā par futbolu, bet ar kamieli neapspried “Venēras staru projekciju purva gāzēs”. Mūsdienu melos veidotās slimās apziņas dzīvo bezdievībā vai, nespējot dzīvot īsto Dabiskās Kārtības Normu diktatūras dzīvi, paslēpjas pašradītu pseudoreliģiju murgainajās pasaulītēs. **Slimu apziņu par veselu padarīt nevar.** Nekādi fakti to nevar pārliecināt par tās slimību – katru faktu tā interpretē slimīgi – iemontē savā slimās apziņas slimajā pasaules ainā. Tāpēc Tava savas pārliecības izklāstīšana tikai pastiprina slimā pozīciju. **Nav stulbākas nodarbības kā diskusijas tur, kur saskaras atšķirīgas sapratnes, apziņas, zināšanas un dzīvesveidi.** “Ko var Jupiters – to nevar vērsis. Ko drīkst vērsis – to nedrīkst Jupiters.”

“Atrast savus īstos draugus” sākas ar izvairīšanos no nederīgiem kontaktiem. Atrast īstos draugus nozīmē darīt to, ko dara šie īstie draugi un nedarīt neko citu, jo cits no tādiem attālinās.

Katra Cilvēku kopa ir kaut kas noteikts – opelītis vai mercedes. Lai būtu ar vieniem vai otriem, Tev pašai jābūt vienam vai otram. Tu nevari būt visvisādību sajaukums. Tāds sajaukums Tevi novedīs citu tādu pašu juku vidē, kur nekad nekādas harmonijas un miera nebūs, jo **disharmonija un nemiers ir Haosa Kārtība.**

Pauls